

[Dohrmann]

de, vi bevæger os hen imod. Som sagt overrasker det mig slet ikke, at statsministeren henviser til Radiorådet, men det hjælper bare ikke. Spørgsmålet er stillet, for at nogle medlemmer af Radiorådet forhåbentlig ved dets besvarelse bliver opmærksomme på, at TV-Avisen i hvert fald ikke lever op til forpligtelsen til alsidighed.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg mener ikke, at der foreligger nogen holdepunkter for at antage, at TV-Avisens udsendelser var mere eller mindre alsidige i den periode, hvor Fremskridtspartiet havde et medlem af Radiorådet.

I øvrigt må jeg svare, at Folketingets opgave er at beskæftige sig med radio- og tv-lovgivning; her har Folketinget en indflydelse og et ansvar. Som hr. Dohrmann ved, har et flertal i Folketinget ment, at en af de gode veje til at sikre større mangfoldighed og måske også alsidighed i æteren har været at ophæve Danmarks Radios monopol, således at vi dog i det mindste fik to TV-Aviser, som var uafhængige af hinanden, og som forhåbentlig vil konkurrere netop på kvalitet og alsidighed. Hr. Dohrmann vil også erindre, at hr. Dohrmann også stemte imod dette store fremskridt.

Dohrmann (FP):

Jeg skal blot gøre opmærksom på, at forskellen mellem på den ene side TV-Avisen og Danmarks Radio i det hele taget – men nu er det udelukkende TV-Avisen, jeg kritiserer – og dagblade er, at man kan sende et indlæg til en avis, som f.eks. skriver noget forkert, og så i langt de fleste tilfælde få det optaget; det kan man ikke, uanset hvad der kommer i TV-Avisen – det er jo også en måde at genere et parti på at tie det ihjel. Jeg håber sandelig, at statsministeren er enig med mig i, at medarbejderne ved TV-Avisen, uanset hvilken politisk overbevisning de har, skal referere neutralt og give alle partier den samme behandling, og det er altså ikke tilfældet. Men som sagt håber jeg, at bl.a. dette spørgsmål kan medvirke til, at nogle medlemmer af Radiorådet kan få øjnene op for, hvad der foregår.

Statsministeren (Poul Schlüter):

For en ordens skyld ønsker jeg at tilkendegive, at siden der ikke var noget spørgsmål i hr. Dohrmanns sidste indlæg, er der heller ingen mulighed for at give et svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 326

3) Til *udenrigsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil Danmark opfordre Sovjetunionen til at yde Grønland den samme folkeretlige sikkerhed for atomvåbenfrihed, som blev udtrykt i Folketingets dagsorden af 8. februar 1968 og senere ydet af USA ifølge Udenrigsministeriets pressemeddelelse af 31. maj 1968?«

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det har jo i snart 30 år været erklæret dansk politik, at der i fredstid ikke må findes kernevåben på dansk territorium, herunder på Grønland og på Færøerne, og når jeg her taler om »territorium«, så omfatter det både territorialfarvande og luftrummet over Danmark og over disse farvande.

Den 18½ år gamle pressemeddelelse fra Udenrigsministeriet, som hr. Pelle Voigt i sit spørgsmål henviser til, har sin baggrund i nedstyrningen af et amerikansk B 52-bombefly ved Thule i januar 1968 i forbindelse med en mislykket nødlanding. Den daværende regering havde efterfølgende drøftelser med den amerikanske regering med henblik på at sikre, at dansk atompolitik også blev opretholdt i Grønland og i grønlandsk luftrum. Som det fremgik af Udenrigsministeriets pressemeddelelse fra den 31. maj 1968, som spørgeren henviser til, skabte resultatet af disse drøftelser overensstemmelse imellem den dansk-amerikanske overenskomst af 27. april 1951 om forsvaret af Grønland og dansk atompolitik. Herved havde regeringen, som det blev udtrykt, skabt den fornødne folkeretlige sikkerhed for, at dansk atompolitik respekteres i Grønland.

Men der var jo en ganske særlig baggrund for, at det overhovedet kunne komme på tale at føre dansk-amerikanske drøftelser om det spørgsmål, nemlig at forsvarsaftalen fra 1951 jo gav den amerikanske regering ret til inden for forsvarsområderne samt i de tilstødende